

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 12. września 1895.

Treść: (№ 137—142.) 137. Ustawa o uzyskaniu funduszków na wystawienie jeszcze dwóch budynków na instytuty naukowe uniwersytetu gradeckiego. — 138. Ustawa uzupełniająca ustawę z dnia 28. marca 1892 o dobrodziejstwach i zapomogach z powodu szkód zrzadzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*). — 139. Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości będących własnością państwa. — 140. Ustawa o sprzedaży kilku nieruchomości będących własnością państwa a używanych przez Zarząd wojskowy. — 141. Rozporządzenie, dotyczące się autentycznej interpretacji rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lutego 1892 w przedmiocie zaprowadzenia w stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu Sądów delegowanych miejsko-powiatowych i zakresu działania poszczególnym Sądom delegowanym miejsko-powiatowym wyznaczonego. — 142. Rozporządzenie, dotyczące się używania liści winnych pokropionych rozcynami soli miedzianej do owijania rzeczy śniednych.

137.

Ustawa z dnia 14. sierpnia 1895,

o uzyskaniu funduszków na wystawienie jeszcze dwóch budynków na instytuty naukowe uniwersytetu gradeckiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby na instytuty uniwersytetu gradeckiego, nie pomieszczone jeszcze w nowych budynkach, wystawić kazał na gruncie, będącym już własnością skarbu, dwa nowe budynki.

§. 2.

Na koszta budowy, urządzenie wewnętrzne i uposażenie, jakoteż na odsetki interkalarne itp. wyznacza się sumę nieprzekraczalną . . . 880.000 zł. Na pokrycie sumy, która rzeczywiście będzie potrzebna, użyć należy najprzód przygodnych oszczędności z sum łącznie 950.000 zł. Wyznaczonych na budowę głównego gmachu uniwersyteckiego i bibliotecznego; resztę zaś sumy potrzebnej uzyskać można w myśl ustawy z dnia

15. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 145) drogą pożyczki aż do osiągnięcia sumy 880.000 zł. w taki sposób, żeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej 4 od sta i żeby tenże umorzony został w najwięcej 45 latach, ratami półrocznymi od roku skończenia budowy.

§. 3.

Odsetki od tej pożyczki uwalnia się od podatku dochodowego i od wszelkiego podatku, który w przyszłości na jego miejsce zostanie zaprowadzony a potwierdzenia odbioru odsetek i rat amortyzacyjnych tej pożyczki uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty tudzież Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 14. sierpnia 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

Rittner r. w.

138.**Ustawa z dnia 23. sierpnia 1895,**

uzupełniająca ustawę z dnia 28. marca 1892 (Dz. u. p. Nr. 61) o dobrodziejstwach i zapomogach z powodu szkód zrządzonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W uzupełnieniu ustawy z dnia 28. marca 1892 (Dz. u. p. Nr. 61) upoważnia się Ministra rolnictwa do udzielania w okolicznościach w owej ustawie oznaczonych i pod warunkami tamże podanymi zaliczek bezprocentowych także w tym celu, żeby posiadaczom winnic przez mszycę winną zniszczonych ułatwić powetowanie tej straty użyciem pod uprawę wina takich gruntów ich własnością będących, które służą do innej uprawy i leżą albo w tej samej gminie miejscowej co zniszczone winnice, albo na obszarze innej gminy miejscowej, dla której na zasadzie §§. 1. i 4. ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) zakaz został wydany.

Wymiary powierzchni tych gruntów nie powinny przenosić znacznie wymiarów powierzchni gruntów zniszczonych, nie trzeba jednak wymagać, żeby winnice zniszczone przez mszycę winną nie niosły już wcale żadnej intraty w czasie zaprowadzenia nowych winorośli.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 23. sierpnia 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

Blumfeld r. w.

139.**Ustawa z dnia 28. sierpnia 1895,**

o sprzedaży kilku nieruchomości będących własnością państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedania:

1. aż do końca roku 1900, w miarę potrzeby, gruntów skarbowych nad dawną granicą podatku

akcyzowego, która otaczała pierwsze dziewięć dzielnic miasta Wiednia,

2. realności w gminie katastralnej ołomunieckiej, zapisanej w wykazie hipotecznym księgi gruntowej pod l. 517 a składającej się z parceli budowlanej Nr. 69 i parceli gruntowej Nr. 54/1,

3. starego budynku Dogana, w gminie katastralnej Bozen, składającego się z parceli budowlanych Nr. 16 i 17, jakoteż z parceli gruntowych 50, 51, 52 i 53, tudzież więzienia Św. Afra w tejże samej gminie katastralnej składającego się z parcel budowlanych Nr. 114 i 115.

Artykuł II.

Sumy uzyskane przez sprzedaż realności w artykule I wymienionych, wciągnąć należy do rachunku jako dochody z sprzedaży nieruchomości własnością państwa będącej.

Artykuł III.

Gdyby niektóre z gruntów w artykule I pod l. 1 wymienionych zostawały w czasie ich sprzedaży w używaniu Zarządu wojskowego, dochód z ich sprzedaży oddać należy Zarządowi wojskowemu na nabycie innych.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 28. sierpnia 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

140.**Ustawa z dnia 28. sierpnia 1895,**

o sprzedaży kilku nieruchomości będących własnością państwa a używanych przez Zarząd wojskowy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedania oznaczonych poniżej realności, przez c. k.

Zarząd wojskowy używanych i do oddania sumy, jakie sprzedaż takowych przyniesie, Zarządowi wojskowemu na kupienie innych:

1. Dwóch domów w Wiedniu na Landstrasse przy głównej ulicy pod Numerami konskrypcyjnymi 952 i 954, w wykazach hipotecznych księgi gruntowej gminy katastralnej Wiedeń, dzielnica III pod liczbami 952 i 954 zapisanych.

2. Realności w Wiedniu przy Baumgasse leżącej, w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Wiedeń, dzielnica III pod liczbą 2829 zapisanej.

3. Koszar Św. Klary w Koprze zapisanych jako czwarte ciało hipoteczne w wykazie hipotecznym gminy katastralnej Kopr pod l. 736.

4. Magazynu pościeli łącznie z gruntami niedługo do twierdzy należącymi, zapisanego w wykazach hipotecznych księgi gruntowej gminy katastralnej Praga, obręb forteczny pod liczbami 2, 3, 41 i 46.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 28. sierpnia 1895.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

141.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 31. sierpnia 1895,

tyczące się autentycznej interpretacji rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 36) w przedmiocie zaprowadzenia w stołecznym i rezydencyjnym mieście Wiedniu Sądów delegowanych miejsko-powiatowych i zakresu działania poszczególnym Sądom delegowanym miejsko-powiatowym wyznaczonemu.

Ponieważ w najświeższym czasie objawiło się w orzeczeniach sądowych mniemanie, że w skutek połączenia kilku gmin i części gmin z stołecznym i rezydencyjnym miastem Wiedniem, zarządzanego ustawą z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. dla

Austrii poniżej Anizy Nr. 45), jurysdykcyja wiedeńskiego Sądu do spraw drobiazgowych handlowych rozciąga się na cały teraźniejszy obszar gminy wiedeńskiej, Ministerstwo sprawiedliwości na zasadzie ustawy z dnia 27. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 66) i na zasadzie upoważnienia nadanego mu ustawą z dnia 16. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 141), podaje do wiadomości następującą autentyczną interpretację rozporządzenia z dnia 3. lutego 1892 (Dz. u. p. Nr. 36):

Jurysdykcyja wiedeńskiego Sądu do spraw drobiazgowych handlowych nie rozciąga się na okręgi Sądów delegowanych miejsko-powiatowych dzielnic Favoriten, Simmering, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling.

Krall r. w.

142.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 1. września 1895,

tyczące się używania liści winnych pokropionych rozcynami soli miedzianej do owijania rzeczy śniednych.

Ponieważ nie rzadko liście winne, pokropione rozcynem wityriolu miedzianego dla zapobieżenia roznoszeniu peronospory a przeto nieczyszczone solą miedzianą, używane bywają do bezpośredniego owijania owoców, masła, sera i innych rzeczy śniednych, z tego zaś powstaje niebezpieczeństwo dla zdrowia pożywających te przedmioty, przeto Ministerstwo spraw wewnętrznych po wysłuchaniu Najwyższej Rady zdrowia i w porozumieniu z Ministerstwem handlu zakazuje w uzupełnieniu rozporządzeń ministerjalnych z dnia 2. czerwca 1877 (Dz. u. p. Nr. 43) i z dnia 20. listopada 1877 (Dz. u. p. Nr. 105) używania takich liści winnych, rozcynami wityriolu miedzianego pokropionych do bezpośredniego owijania po wierzchu rzeczy śniednych.

Również nie wolno do owijania rzeczy śniednych używać liści innych roślin w sposób zdrowiu szkodliwy nieczyszczonej.

Wykroczenia przeciw rozporządzeniu niniejszemu, o ileby nie podlegały ustawie karnej powszechnej, karane będą według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Kielmansegg r. w.

Wittek r. w.

